

Hopjesvakantie op het Joubertplantsoen 29 juli 2009

Had ik U al verteld dat ik tegenwoordig de weersberichten niet meer bekijk als ik thuis wil BBQ-en? Ik plan het tegenwoordig op een woensdag. Als er een Hopjes activiteit is. Dan ben ik vrijwel verzekerd van mooi weer want... zoals gewoonlijk deed alles en iedereen precies wat er van hen verwacht werd. In de ochtend regende het zodat het plantsoen keurig schoon gespoeld was en alsof het afgesproken was brak het Hopjes zonnetje door.

De meeste Hopjesmedewerkers-/vrijwilligers waren getooid in hun nieuwe "uniform". Nieuwe shirts, zwarte broek. Er zijn ook nieuwe vesten maar die heb ik vandaag niet kunnen ontdekken helaas. Zal er vast net zo fantastisch uitzien als de rest van de "Hopjes-outfit". Ik hoop ook zo'n fraai setje te krijgen dat ik dan met trots zal dragen.

Natuurlijk moet je eerst een strippenkaart kopen (wat zeg ik...kopen? Ik noem het weggeven). Eén euro per kaart; met een Ooievaarspas slechts 50 cent. En daarvoor krijg je een hele middag plezier. Let op ouders, want voor die prijs kunt U lekker een hele middag gezellig met burens, vriendinnen of kennissen op een terrasje zitten babbelen over het Hopjesweer. Natuurlijk voorzien van een gratis kopje koffie of thee.

Hopjesvrijwilligers houden uw kinderen wel bezig. Als de vrijwilligers met uw kinderen klaar zijn dan kunt u ze eten geven, douchen en meteen in bed stoppen. Want reken maar dat ze dan moe zijn. Hoera...er was weer Panna. Dat is toch echt één van mijn favoriete bezigheden op een Hopjesplein. Vooral als ik weer meiden zie voetballen (en winnen). Of hele kleine kereltjes die achter een schijnbaar veel te grote bal aanjagen. Het allerleukste vind ik echter het schoeisel waar sommigen kids op spelen. Durft U op uw slippers te voetballen? Je kunt net zo goed op blote voeten je gang gaan volgens mij. Veel bescherming biedt het in ieder geval niet.

De “Hopjeskar” kwam voorbij met koffie dus ik nam dankbaar een bakkie leut. Nog geen kwartier later werd het karretje heringericht. Deze keer met blikjes limonade en “karrenvrachten” vol belegde broodjes. Wie vrijwilliger is bij de Haagse Hopjes hoeft 's-avonds volgens mij niet meer te eten.

Zoals gewoonlijk werd de hindernisbaan met veel enthousiasme bedwongen. En wie eigenlijk te klein was, een jaartje of vijf schat ik, krom zo ver

mogelijk naar boven, gleeed weer naar beneden en begon dapper opnieuw. Da's karakter hebben naar mijn mening. De breakdancers kregen deze keer weinig kinderen enthousiast genoeg om méé te doen. “Het is zo warm”, klaagden veel kinderen. Onzin. Okay, het was ietwat benauwd en ik was blij dat IK niet mee hoefde te doen. Het is ook nooit goed met het weer in Nederland. Eén kereltje durfde het wél aan. Hij zal vaker les gehad hebben want hij deed het echt fantastisch. “Hartstikke

moeilijk hoor”, vertelde hij ons ongevraagd. Trots liet hij iedereen zien waarom breakdancing juist voor hém zo moeilijk is. Hij heeft aan zijn linkervoet slechts vier tenen. Onmiddellijk stond hij in het midden van de

belangstelling van de groep wachtende kinderen en de kinderen die het “zo warm” hadden. Eén van de knullen zette voor de zekerheid zijn eigen blote linkervoet naast de voet van onze held. Even controleren nietwaar? En ja hoor...na een serieuze telling kwam ook dit joch tot de conclusie dat onze vriend écht maar vier tenen heeft. Verbazing alom en een tevreden kijkende held.

De zweefmolen mocht zich

ook weer verheugen in een grote belangstelling. Het is vooral leuk als je een soort van “high-five” met je moeder kunt doen, iedere keer als je voorbij zoeft. Hetzelfde dametje zag ik even later terug.

Zij was de enige die bij het ringen gooien alle ringen om een pion wist te leggen. Jawel, leggen. Ze was te klein om de ringen te kunnen gooien, dus legde zij de ringen keurig om de pionnen heen. Daar was klaarblijkelijk over nagedacht door deze kleine meid.

Bij de rest van de Oudhollandse spelletjes was het wat rustig vandaag. Er werd wat naar balletjes gehengeld en er werden kaarten geknipt en geplakt (lekker rustig en kost niet te veel energie moeten de deelnemende meisjes gedacht hebben). De vrijwilligster achter de

“bibber-spiraal” had het maar moeilijk. Uit alle macht probeerde ze de deelnemers uit te leggen dat je de staaf recht moet houden omdat je anders meteen het ijzer raakt en een zoem signaal hoort. En “zoem” betekent Af. Het mocht niet baten. Ondanks verwoede pogingen van zowel vrijwilligster als deelnemer bleef het zoemen. Ook bij het sjoelen moest er advies komen van de vrijwilligsters. De speciale Haagsche sjoelbak loopt nu eenmaal in een hoek. Daar is een klein beetje wiskunde bij nodig om je schijfje keurig in een laatje te doen belanden. Gelukkig was de

uitleg duidelijk en werd er wel uiteindelijk degelijk gescoord. Bij de gratis limonade was het een komen en gaan. Van wespen helaas. Veel kinderen wilden een bekertje limonade pakken maar deinsden geschrokken achteruit bij het zien van één van deze vreselijke, vliegende steekbeesten. En al bleef de Hopjesvrijwilliger maar zeggen: “Als jij niets doet, doen zij óók niets”, ...de kinderen waren er niet van overtuigd. Ik ook niet trouwens. Ik háát wespen. Ik zou voor geen miljoen

achter deze kraam gaan zitten. Laat staan als vrijwilliger. Extra hulde voor deze twee.

Maar ja, dorstig genoeg geworden heb ik tóch maar een colaatje gehaald. Met alle risico's van dien dacht ik. Gelukkig zat ik aan een tafeltje vlak naast de limonadekraam en vonden de wespen siroop lekkerder dan cola. Wat een opluchting.

Er was nog even bezoek van een dame en heer van StreetCare. Twee nieuwelingen die, naar wij hopen nog veel voor onze wijk en de Hopjes gaan betekenen. De heren van Nierop, Hans van Lare en Jan van Ankum, van de Gemeente kwamen ook nog even langs en de Gemeente op bezoek, dat is altijd leuk. Er kan niet genoeg Gemeentelijke belangstelling zijn vind ik.

Het trampoline springen werd vreemd genoeg, ondanks de drukkende hitte erg goed bezocht.

Dáár was het blijkbaar weer NIET te warm voor. Helaas zijn actiefoto's daarvan erg moeilijk te zien door het gaas dat de trampoline omringd.

Het brengt mij tot mijn eindconclusie van deze dag. Flauw hoor, want mijn eindconclusie is meestal dezelfde. Het was weer een fantastische dag. Het enige dat volgens mij een Hopjesfeest kan verstoren is een Hopjeszonnetje dat zich NIET aan de blijkbaar met Joke van den Boomen gesloten deal houdt.

Heeft U kinderen? Kleinkinderen? Kom gerust eens vrijblijvend langs op één van de pleinfesten van de Haagse Hopjes. Maar ... een gewaarschuwd mens telt voor twee

want uw kind slaapt U waarschijnlijk daarna iedere week mee. Zo zij het en niet anders.

Kimm 20-07-09

Dank je wel voor je, weer, leuke verslag Kimm, ik heb even de behoefte om iets aan te vullen. Toen wij vanaf het Wijkpark aankwamen op het Joubertplantsoen zag ik een keurig aangeveegd plein. Maar de verbazing was nog niet klaar, de medewerkers waren al begonnen met alles klaar te zetten, de ballonnen hingen al aan de kramen en de slingers wapperde in de wind.

Op zo'n moment ben ik zo trots op onze medewerkers. Dames en Heren hartelijk dank. Ik ben heel blij met al onze Hopjesmedewerkers en vrijwilligers. Petje af.

